

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej
na posiedzeniu w dniu 10 lutego 2026 r. bez udziału stron
wniosku złożonego przez obwinionego prokuratora X. Y. o wyłączenie SSN
Zbigniewa Korzeniowskiego od udziału w sprawie o sygn. akt II ZIZ 14/22

postanowił:

**nie uwzględnić wniosku o wyłączenie SSN Zbigniewa
Korzeniowskiego od udziału w sprawie o sygn. akt II ZIZ 14/22.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 14 października 2025 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego) obwiniony prokurator X. Y. wniósł o wyłączenie SSN Zbigniewa Korzeniowskiego od udziału w sprawie o sygn. akt II ZIZ 14/22. W uzasadnieniu wskazał, że rozpoznanie jego sprawy przez Izbę Odpowiedzialności Zawodowej, jako Sąd II instancji, rażąco narusza przepisy art. 45 ust. 1 i art. 78 Konstytucji RP, a tym samym pozbawia go prawa rozpoznania sprawy w toku postępowania dwuinstancyjnego, prawa do obrony i rzetelnego rozpoznania sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Ustawą z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1259) w Sądzie Najwyższym utworzono Izbę Odpowiedzialności Zawodowej, w skład której wchodzi sędziowie wyznaczeni do orzekania w tej Izbie (na 5-letnią kadencję) przez Prezydenta RP spośród sędziów Sądu Najwyższego wylosowanych na posiedzeniu Kolegium Sądu Najwyższego przez Przewodniczącego tego Kolegium, w liczbie 3-krotnie większej niż liczba sędziów orzekających w tej Izbie.

Sama idea utworzenia wyspecjalizowanej Izby Sądu Najwyższego zajmującej się rozpatrywaniem spraw dyscyplinarnych zawodów zaufania publicznego znajduje swoje źródła w dążeniu ustawodawcy do podniesienia poziomu merytorycznego orzecznictwa dyscyplinarnego wynikającego z wyspecjalizowania poszczególnych sędziów w tej dziedzinie, zapewnienia większej sprawności rozpatrywania tego typu spraw oraz stworzenia przejrzystego i spójnego systemu kontroli sądowej nad przestrzeganiem przez przedstawicieli zawodów zaufania publicznego norm etycznych wynikających z deontologii tych zawodów (zob. uzasadnienie do projektu ustawy o Sądzie Najwyższym, druk nr 2003 Sejmu VIII kadencji).

Zaprezentowany w uzasadnieniu wniosku o wyłączenie pogląd na temat pozycji ustrojowej tej Izby nie stanowi jakiegokolwiek podstawy do przyjęcia, że orzekający w niej sędziowie nie mogą tworzyć niezawisłego i bezstronnego sądu. Przeciwnie, sędziowie orzekający w tej Izbie w pełni zachowują status sędziego Sądu Najwyższego i są w pełni niezawisli (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 27 maja 2024 r., I ZO 79/24; z 28 czerwca 2024 r., I ZO 95/24).

Zgodnie z treścią art. 41 § 1 k.p.k., sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli zachodzi uzasadniona wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Wyłączenie dotyczy konkretnego postępowania i nie można jego przyczyny rozciągać na inne postępowania prowadzone przez tego samego sędziego. W dotychczasowym orzecznictwie konsekwentnie prezentowany jest pogląd, iż twierdzenie o bezstronności sędziego w danej sprawie, musi być wykazane i racjonalnie uzasadnione. Uzasadniona wątpliwość, o której mowa w art. 41 § 1 k.p.k., musi zatem istnieć obiektywnie, a nie tylko w subiektywnym odczuciu strony składającej

wniosek o wyłączenie. Chodzi, wszakże o wątpliwość, którą w oparciu o zaistniałą okoliczność mogłaby powziąć każda inna, rozsądnie oceniająca sytuację i nie zaangażowana w spór osoba. Nie stanowi zarazem przyczyny wyłączenia sędziego sama podejrzliwość strony, czy też utrata wiary w bezstronność sędziego, wynikająca z jej subiektywnego odczucia. Uwagi powyższe odnoszą się do takiego zachowania sędziego na sali rozpraw oraz poza nią, z którego mogłoby wynikać, że sędzia jest w określony sposób nastawiony do uczestników postępowania lub do sprawy. Chodzi tu o zachowanie sędziego odnoszące się zarówno do oceny rozpoznawanej sprawy przed wydaniem rozstrzygnięcia, jak i o wyrażanie pewnych opinii oceniających uczestników postępowania, które może świadczyć o określonym nastawieniu sędziego do sprawy lub osób w niej uczestniczących (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 marca 2021 r., V KK 39/21). Uzasadniona wątpliwość co do bezstronności sędziego zachodzi jedynie wówczas, gdy sędzia swój pogląd ujawnia przed rozpoznaniem sprawy lub w trakcie jej rozpoznawania, wyraźnie zmierzając w kierunku potwierdzenia swojej pierwotnej oceny sprawy, lub artykułuje swój stosunek do strony (zob. wyroki Sądu Najwyższego: z 31 maja 1985 r., V KRN 333/85; z dnia 27 stycznia 1971 r., III KR 213/70; z dnia 8 lutego 2011 r., V KK 227/10; postanowienie Sądu Najwyższego z 24 września 2008 r., III KK 73/08).

W ocenie Sądu Najwyższego żądanie wnioskodawcy nie spełnia powyższych kryteriów, zaś sama argumentacja wniosku nie zawiera żadnych okoliczności, które mogłyby podawać w wątpliwość stronniczość SSN Zbigniewa Korzeniowskiego, tym samym nie spełniając wymogów wskazywanych przez ustawodawcę w art. 40 § 1 ust. 1 k.p.k. i art. 41 k.p.k. Obwiniony prokurator w swoim wniosku nie wykazał, aby SSN Zbigniew Korzeniowski był w jakikolwiek sposób uprzedzony w stosunku do niego, jak również nie wykazał, aby dokonał oceny sprawy o sygn. akt II ZIZ 14/22 przed jej rozpoznaniem, bądź też wyrażał opinię oceniającą uczestników tego postępowania, która świadczyłaby o jego nastawieniu do sprawy lub osób w nim uczestniczących. Przede wszystkim zauważyć należy, iż zdecydowana większość okoliczności, na których oparty jest wniosek, ma charakter abstrakcyjny i nie jest bezpośrednio związana ze sprawą o sygn. akt II ZIZ 14/22, w której SSN Zbigniew Korzeniowski jest członkiem składu

orzekającego. Wnioskodawca nie wykazał również, aby w sprawie wystąpiły przesłanki wyłączenia sędziego, o których mowa w art. 40 § 1 pkt 1 k.p.k. Argumentacja przytoczona we wniosku nie wskazuje, aby sprawa o sygn. akt II ZIZ 14/22 dotyczyła bezpośrednio SSN Zbigniewa Korzeniowskiego, a wykazanie tego jest konieczne do stwierdzenia, że została zrealizowana przesłanka wyłączenia sędziego wymieniona w treści powołanego przepisu.

Mając na względzie powyższe Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[M. T.]

[r.g.]